

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205475
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8217205475.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: L. M., O.. XX.X.XXXX, V. V. XXX/X, XXX XX T., zastúpeného: JUDr. Ing. Adrián Cupák, Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, o zaplatenie 798,64 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie sumy 225,- Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

Žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 18.8.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 798,64 Eur, dlžných úrokov v sume 194,32 Eur, zmluvného úroku 29,50 % zo sumy 798,64 Eur od 8.6.2017 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 798,64 Eur od 8.6.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že 18.12.2013 bola medzi Poštovou bankou, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka (v zmluve o úvere označený ako klient), uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 800,- Eur. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatností tej - ktorej splátky dohodnutou v Zmluve. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca vyhlásil úver za predčasne splatný podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalovaný časť dlžnej sumy z Úveru zaplatil. Uvádzal, že ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil poslednú čiastkovú úhradu úveru dňa 31.05.2017.

3. V podaní z 5.2.2018 žalobca doplnil, že žalovaný v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 778,90 Eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 44,18 Eur, na úroky 733,36 Eur a na istinu 1,36 Eur. Žalovaná istina tak predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 800,00 Eur a započítanými úhradami na istinu 1,36 Eur, t. j. 798,64 Eur. Ďalej dôvodil, že zmluvný úrok z istiny predstavoval 813,34 Eur, úrok z omeškania: 114,36 Eur, t.j. spolu 927,70 Eur. Z úhrad žalovaného bolo

na úroky započítaných 733,36 Eur; v dôsledku čoho tak neuhradené úroky predstavujú sumu 194,34 Eur. S poukazom na úhradu vo výške 40,- Eur zo dňa 20.07.2017, úradu vo výške 40,- Eur zo dňa 24.10.2017, úhradu vo výške 20,- Eur zo dňa 27.11.2017, úhradu vo výške 20,- Eur zo dňa 18.12.2017 a úhradu vo výške 20,- Eur zo dňa 29.01.2018 zobral v časti o zaplatenie 140,- Eur svoj žalobný návrh späť. Pokiaľ ide o v zmluve dohodnutú výšku úrokovej sadzby žalobca tvrdil, že táto bola dojednaná v bežnej výške pre rok 2013 a pre obdobné produkty. Poukázal na najvyššiu prípustnú výšku odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi vypočítavanú zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Pri určovaní výšky úrokov sa žalobca riadil zistenou hodnotou váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov, pričom ich výška 29,50 % je v zákonom limite. Žalovaný bol o tejto úrokovej miere informovaný pred uzavretím zmluvy a videl, že náklady budú vyššie, ako priemer na trhu. Banka nezodpovedá za zlú finančnú situáciu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní splácať svoje úvery, nevyužíva ich zlé sociálne postavenie, pretože spotrebiteľov žiadnym spôsobom nenúti uzatvoriť Zmluvu o úvere priamo s ňou a nenastavuje úrokovú sadzbu v dôsledku núdze spotrebiteľa a spotrebiteľia v zložitých situáciách spravidla hľadajú pre nich dostupnejšie riešenia. Ak boli v ponuke úvery s nižšími úrokovými sadzbami, žalovaný mal možnosť uzatvoriť Zmluvu o úvere pre neho v tomto výhodnejšiu u inej banky či finančnej spoločnosti. V ďalšom poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-361-04 z 12.1.2006 vo veci Claude Riuz-Picasso a názor, že priemerný spotrebiteľ je schopný urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola do vlastných rúk doručená 14.4.2018 písomne vyjadril podaním zo 16.4.2018, v ktorom s ohľadom na zmluvu o postúpení z 13.06.2017 uzavretú žalobcom s Poštovou bankou a poukazom na § 92 zákona o bankách ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/58/2016 a Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/145/2014 a 19Co/177/2014 namietal nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Ďalej poukázal, na skutočnosť, že v zmluve o pôžičke chýba rozčlenenie splátok na istinu a úrok (v zmysle § 9 ods. 2 písm. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Uviedol tiež, že žalobcovi (resp. postupcovi) ku dňu podania vyjadrenia zaplatil celkom sumu 948,90 Eur, pričom pôžička mu bola poskytnutá vo výške 800,- Eur a tiež na to, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver, podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako poukázal na svoj čistý mesačný príjem vo výške 332,- Eur, ktorý po odpočítaní splátky úveru predstavuje sumu 299,- Eur, čo je podľa štatistického úradu pod hranicou chudoby. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť. Osobitne pre prípad, že by súd žalobu nezamietol navrhol určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 148,90 Eur.

5. Žalobca v replike zo 4.6.2018 uviedol, že postúpiť bankovú pohľadávku možno aj na nebankový subjekt, čo vyplýva z § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý ďalej citoval. Pokiaľ ide o namietané nerozdelenie splátok úveru na istinu, úroky a poplatky v zmluve o úvere apeloval na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z. z. odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého Zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradenie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa označenej správy vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróvá. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Rovnako poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.

3Cdo 146/2017 z 22.02.2018, v ktorom zastal názor, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. K námietke o porušení odbernej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver uviedol, že výdavky žalovaného boli overené dopytom do úverového registra, kde žalovaný nemal evidované žiadne záväzky, druh a výška dôchodku žalovaného boli telefonicky overené v Sociálnej poisťovni, overenie bolo v poriadku a banka akceptovala klientom deklarovaný príjem vo výške 265,- Eur (na účet klienta v PABK bol poukazovaný dôchodok vo výške 332,- Eur), podľa dát z EOS KSI nemal klient evidované žiadne spisy, žalovaný uviedol ako rodinný stav - vdovec, pričom finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie nového úveru vo výške 1.200,- Eur/72 mesiacov s mesačnou splátkou vo výške 33,- Eur. Zároveň ako dôkazy predložil potvrdenia o vykonaní dopytov v úverovom registri.

6. Na doručenie repliky žalobca v súdom určenej lehote svojou duplikou nereagoval. Vo svojom podaní z 2.12.2018, ktorým ospravedlnil svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní a žiadal konať vo svojej neprítomnosti ako aj neprítomnosti svojho právneho zástupcu, ktorého súčasne v konaní splnomocnil oproti už skôr tvrdenému uviedol, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súd Prešov v odôvodnení rozsudku zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 5Co/101/2017. Z neho okrem iného vyplýva, že zákonom č. 279/2017 Z.z. dňa 12.10.2017, bolo až s účinnosťou od 01.05.2018 upustené od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, keď sa termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nahrádzajú slovami frekvenciu splátok. Túto zmenu zákonodarca odôvodnil tým, že bez nej by bol zákon na ďalej v rozpore so Smernicou a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii Smernice išla napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie nad rámec podmienok stanovených Smernicou, teda z uvedeného vyplýva, že zákonodarca priamo potvrdil, že zákon je v rozpore so Smernicou a že eurokonformný výklad zákona skrze zákaz výkladu zákona contra legem nie je možný. Teda slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch išiel do 30.04.2018 nad rámec Smernice a v zmysle konštantnej judikatúry sa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. vykladalo tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžadovala v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa, teda bol zrejмый konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30.03.2017 tvrdil, že vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. V prípadoch kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z toho dôvodu nie je možné, aby vnútroštátny súd poskytl Smernici priamy účinok. Vzhľadom na explicitné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok. Jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem. Teda napriek odkazu žalobcu na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 HomeCredit Slovakia a.s. c/a Klára Bíroová je potrebné postupovať podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v prípade zmlúv, ktoré boli uzavreté do 30.04.2018, tak ako je to v danom prípade. K postúpeniu pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 438/2011 Z. z. o bankách ďalej žalobca namietal, že vo veci musí žalobca preukázať písomnú výzvu na úhradu omeškaných splátok pohľadávky pred postúpením pohľadávky. Napokon zotrval aj na námietke, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho žalobca nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V súvislosti s overovaním bonity žalobcu dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove 18Co/227/2015 zo dňa 06.03.2012. Nie je dostačujúce si len overiť príjem, resp. vykonať lustráciu v registri dlžníkov, ale je potrebné zistiť s odbornou starostlivosťou, či spotrebiteľ bude schopný splácať úver.

7. Podaním z 28.11.2018 žalobca vzal opätovne žalobu čiastočne späť s poukazom na úhrady žalovaného v sume 85,- Eur, a to dňa 22.2.2018 v sume 15,- Eur, dňa 22.3.2018 v sume 30,- Eur, dňa 30.4.2018 v sume 20,- Eur a dňa 30.5.2018 v sume 20,- Eur.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 4.12.2018, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania vykázané 18.10.2018) a rovnako aj žalovaného (doručenie predvolania vykázané dňa 31.10.2018). Na pojednávanie sa neustanovila žiadna strana sporu, pričom obidve strany sporu súčasne žiadali pojednávanie neodročiť a vec prejednať v ich neprítomnosti. Súd preto uznesením rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovaného ako aj právneho zástupcu žalovaného. V konaní vykonal dokazovanie oboznámením spisu a listinných dôkazov do neho predložených, konkrétne: žaloba na č.l. 1-2, zmluva o úvere zo dňa 18.12.2013 na č.l. 3, obchodné podmienky pre úver Dostupná pôžička na č.l. 4, všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu na č.l. 5-13, sadzobník poplatkov na č.l. 14, zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2017 zo dňa 13.6.2017 na č.l. 15-18 spolu s prílohou na č.l. 19, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 8.9.2014 na č.l. 20 spolu s dôkazom o doručení na č.l. 21-22, výzva na úhradu dlžnej sumy na č.l. 23 s dôkazom o jej doručení na č.l. 24, aktuálny stav úveru k 7.6.2017 na č.l. 25-27, vyjadrenie žalobcu k výzve na č.l. 39-43, vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 16.4.2018 na č.l. 49, replika žalobcu s pripojenými listinami na č.l. 53-57, podstatný obsah vyjadrenia žalobcu a jeho čiastočného späťvzatia žaloby z 28.11.2018 na č.l. 71-72, podstatný obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 3.12.2018 na č.l. 81-86, pričom bol zistený tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 18.12.2013 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným súd zistil, že žalovanému bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 800,- Eur, úrokovou sadzbou 29,50 % ročne, výška mesačnej splátky: 24,- Eur, celková výška nákladov: 953,38 Eur, dátum konečnej splatnosti 20.12.2019, dátum prvej platby do 20.1.2014, dátum ďalšej platby: k 20. dňu v mesiaci, počet splátok: 72, Priemerná RPMN 25,85 %, RPMN: 35,77 %.

10. V zmysle bodu 3.5 zmluvy, právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička, Sadzobníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých predpisov. V zmysle bodu 3.7 zmluvy o úvere, klient, ako aj Spoludlžník a to každý z nich osobitne, podpisom tejto ZoÚ uzatvára s Poštovkou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovky vzniknutej zo ZoÚ. Poštovka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Klientovi a Spoludlžníkovi zo ZoÚ pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo iného príjmu vo výške Splátky, najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Poštovky.

11. Podľa časti II bodu 3.4 pripojených Všeobecných obchodných podmienok, pri doručovaní písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší deň ich doručenia.

12. Podľa časti III, bodu 3.11 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo dohody zo strany Klienta alebo ak omeškanie Klienta s plnením splátok dohodnutých v Zmluve o úvere trvá viac ako 10 (desať) dní; je Banka oprávnená postupovať podľa bodu 3.12 tejto časti VOP, v zmysle ktorého písm. b) je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky Banky zo Zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti. Klient je povinný splatiť Pohľadávku Banky v lehote, ktorú Banka určí v oznámení doručenom Klientovi.

13. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2017 z 13.6.2017 Poštová banka a.s. postúpila v zmysle čl. II tejto zmluvy na žalobcu súbor pohľadávok voči dlžníkom špecifikovaných v Prílohe č. 1, ktorých istina aj príslušenstvo boli vyčíslené k 8.6.2017. Z pripojenej relevantnej časti prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. I/2017 vyplýva, že pod poradovým číslom 777 bola postúpená na žalobcu aj pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške pohľadávky 999,04 Eur.

14. Z upozornenia - výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 9.9.2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že k 8.9.2014 bola jeho pohľadávka zo Zmluvy o úvere v sume 74,96 Eur

viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Upozornenie bolo doručované poštou s dátumom odoslania 9.9.2014 a keďže prevzatie zásielky nebolo preukázané, súd primeranou aplikáciou Všeobecných obchodných podmienok považoval zásielku za doručenú tretí deň od jej odoslania, t.j. 12.9.2014.

15. Právny predchodca žalobcu ku dňu 25.9.2014 vyhlásil úverovú pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 18.12.2013 za predčasne splatnú v celom rozsahu, na základe čoho zaslal žalovanému výzvu z 25.9.2014 na zaplatenie sumy 869,60 Eur. Výzva bola žalovanému doručená 30.9.2014.

16. Z listiny „Aktuálny stav úveru“ zo 7.6.2017 predloženým žalobcom vyplýva, že žalovaný uhradil 22.1.2014 sumu 24,76 Eur, 17.6.2014 sumu 82,86 Eur, 30.6.2014 sumu 24,76 Eur, 17.7.2014 sumu 24,76 Eur, 20.10.2014 sumu 24,76 Eur, 24.11.2014 sumu 40,- Eur, 24.2.2015 sumu 40,- Eur, 18.3.2015 sumu 40,- Eur, 24.4.2015 sumu 40,- Eur, 11.12.2015 sumu 40,- Eur, 25.1.2016 sumu 40,- Eur, 16.3.2016 sumu 40,- Eur, 18.3.2016 sumu 40,- Eur, 27.7.2016 sumu 40,- Eur, 19.10.2016 sumu 40,- Eur, 19.10.2016 sumu 40,- Eur, 27.1.2017 sumu 40,- Eur, 2.3.2017 sumu 15,- Eur, 21.3.2017 sumu 40,- Eur, 31.5.2017 sumu 20,- Eur.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

20. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

21. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

22. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým

nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

31. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase zosplatenia úveru. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

38. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

39. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

40. Súd v kontexte stranami vznesených námietok predovšetkým skúmal, či zmluva o úvere uzavretá Poštovou bankou a.s. so žalovaným obsahovala podstatné náležitosti a či pre ich nedostatok ju je potrebné sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a súčasne posúdiť naplnenie predpokladov pre postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu z hľadiska podmienok vyplývajúcich hlavne z § 92 ods. 8 zákona o bankách.

41. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi Poštovou bankou, a.s. a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 800,- Eur v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť. Uzavretú zmluvu súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy ako aj na spôsob jej uzavretia. Poštová banka, a.s., je ako veriteľ podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Preto sa na právny vzťah žalobcu a žalovaného vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Na zmluvu sa zároveň vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Spotrebiteľské právo má povahu špeciálnej právnej úpravy, a to hlavne zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa a v neupravených otázkach Občiansky zákonník. Podľa § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je pre spotrebiteľa priaznivejšia. V Obchodnom zákonníku

je síce zmluva o úvere upravená ako absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov, avšak keď ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne predpisy, keďže spotrebiteľské právo je aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku špeciálnym právom a má teda prednosť.

42. Z obsahu uvedenej zmluvy je zrejmé, že žalovanému vznikol poskytnutím úveru záväzok poskytnuté peňažné prostriedky tvoriace pohľadávku pôvodného žalobcu vrátane zmluvných úrokov, poplatkov a prípadných úrokov z omeškania vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok. Keďže predmetnú úverovú zmluvu bolo potrebné posúdiť i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedená zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom však dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky. V súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V danom prípade však v zmluve je uvedená iba celková výška nákladov v sume 953,38 Eur s tým, že pod náležitosťami zmluvy v rámci tabuľkového prehľadu je drobným písmom uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Takúto formuláciu nemožno považovať za dostatočnú, pretože podľa názoru súdu pod uvedením celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je treba rozumieť číselné vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru a nie odkaz na to, čo predstavuje celkovú čiastku úveru. Navyše je tento údaj vyjadrený v neprospech spotrebiteľa, keďže z hľadiska transparentnosti ho uvádza do omylu ohľadom celkovej reálnej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože súčin počtu splátok (72) a výšky anuitnej splátky (24,- Eur) činí sumu 1.728,- Eur, čo je iná suma ako súčet výšky úveru 800,- Eur a celkových nákladov vo výške 953,38 Eur, ktorých výška je reálne uvedená v zmluve. Uvedené vedie súd k záveru, že zo zmluvy možno dospieť k nesprávnej celkovej sume, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je voči spotrebiteľovi klamlivé a v spojení so skutočnosťou, že táto suma nie je v zmluve transparentne vyjadrená aj k záveru o nedostatku náležitosti zmluvy podľa § 9 odsek 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak by platilo, že žalovaný bol povinný zaplatiť celkovo sumu 1.753,38 Eur, potom minimálne niektorá zo splátok (ak nie všetky) by mali byť zaplatené vo vyššej sume ako je v zmluve uvedená suma 24,- Eur. V takom prípade však zmluva neuvádza správne výšku všetkých splátok, ktoré bol spotrebiteľ povinný na splatenie úveru zaplatiť, čo vedie zase k záveru o nedostatočnom splnení povinnosti veriteľa uvádzať v zmluve výšku všetkých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.). Následkom zistených nedostatkov zmluvy o úvere uzavretej žalobcom so žalovaným je podľa názoru súdu bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

43. Podľa názoru súdu v predmetnej zmluve chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úveru, úrokov a poplatkov, teda musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota RPMN, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorý údaj je potrebné považovať za najdôležitejší pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré spotrebiteľ s poskytnutím úveru musí veriteľovi zaplatiť.

44. Rovnako v zmluve uvádzaná priemerná RPMN sa vzťahuje na nezabezpečené úvery, pričom v danom prípade žalobca poskytol úver zabezpečený dohodou o zrážkach zo mzdy a preto správne mal právny predchodca žalobcu v zmluve uviesť priemernú RPMN vo výške 26,32 % a nie 25,84 % (bližšie pozri <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783>) preto zmluva nespĺňa ani obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch.

45. Aj keď teda súd akceptuje právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, podľa ktorého v zmluvách podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že v zmluve o úvere uvádzané náležitosti vykazujú nedostatky, ktoré spôsobujú podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný tak vzhľadom na bezúročnosť

a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru mal veriteľovi povinnosť vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy a to v lehote konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.12.2019.

46. Keďže svoj dlh bol žalobca v zmysle ustanovení zmluvy povinný vrátiť v rovnomernej splátkach po 24,- Eur mesačne, súd v ďalšom skúmal, či pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s. splnil podmienky vyžadované § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo žalobcom poskytnutého prehľadu „Aktuálny stav úveru“ vyplýva, že k 25.9.2014, kedy Poštová banka, a.s., pristúpila k uplatneniu práva požadovať zaplatenie celého úveru bol žalovaný v zmysle ustanovení zmluvy povinný zaplatiť 9 splátok po 24,- eur, celkovo sumu 216,- Eur, a že k tomuto dňu ním bolo zaplatená suma 157,14 Eur, teda 6 celých splátok a tiež jedna splátka čiastočne. S ohľadom na ustálený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru je vylúčené, aby uvedené platby žalovaného mohli byť zarátané na prípadné ďalšie poplatky účtované Poštovou bankou, a.s., ktorých uplatnenie vyplýva aj zo žalobcom poskytnutého prehľadu „Aktuálny stav úveru“. K uvedenému dňu tak bola úplne zaplatená aj splátka splatná 20.6.2014 a žalovaný bol čiastočne v omeškaní so splátkou splatnou 20.7.2014, a úplne so splátkami splatnými 20.8.2014 a 20.9.2014. Dôvodný je tak záver, že k 25.9.2014 (deň zosplatenia) nebol žalovaný v omeškaní so splatením splátky splatnej 20.7.2014 najmenej 3 mesiace pred uplatnením práva požadovať predčasné splatenie úveru, keďže omeškanie so skoršími splátkami bolo konzumované ich dodatočnou úhradou - bližšie pozri Števček, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha : C.H.Beck, 2015, s. 575 a nasl.. V dôsledku toho nebol úkon zosplatenia úveru vykonaný za splnenia podmienok vyžadovaných § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Rovnako upozornenie na uplatnenie tohto práva nebolo Poštovou bankou a.s. doručené najmenej 15 dní pred uplatnením tohto práva (súd mal za to, že k jeho doručeniu došlo podľa časti II bodu 3.4 pripojených Všeobecných obchodných podmienok až 12.9.2014), teda pôvodný veriteľ nebol oprávnený úver zosplatiť k 25.9.2014 a to aj pre neuplynutie lehoty 15 dní od doručenia upozornenia na možnosť uplatnenia tohto práva. Samotný akt zosplatenia úveru je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, pri vykonaní ktorého musia byť splnené zákonné podmienky, čo v danom prípade absentuje. Preto je pôvodným veriteľom žalovaného - Poštovou bankou, a.s. vykonané zosplatenie úveru absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to konkrétne s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zjavne v neprospech záveru o splnení podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je situácia žalobcu, resp. pôvodného veriteľa potom, ak súd zohľadní svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Pokiaľ by rešpektujúc zmluvné dojednanie o práve žalovaného uhradiť poskytnutý úver v rovnomerných splátkach, splatenie úveru rozvrhol na 72 rovnomerných splátok, potom jednotlivé splátky by mali činiť 11,11 Eura a každá 10-ta splátka sumu 11,12 Eura. V takom prípade by bol žalovaný povinný k 20.9.2014 zaplatiť splátky len v sume 99,99 Eura, čo v porovnaní s v tom čase už splatenou sumou 157,14 Eur vylučuje platné zosplatenie úveru veriteľom poskytnutého úveru - Poštovou bankou a.s. podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

47. Uvedený záver má priamy dosah na posúdenie žalovaným namietanej vecnej aktívnej legitímácie žalobcu. Úver bol totiž žalovanému poskytnutý bankou, ktorá úvery poskytuje na základe bankovej licencie. V tejto súvislosti súd uvádza, že bol povinný zisťovať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu, pričom v tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2009 sp. zn. 1Cdo 76/2007.

48. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

49. Na základe skutkových zistení vyvodенých z vykonaného dokazovania je potrebné konštatovať, že žalobca síce predložil výzvu Poštovej banky, a.s. z 9.9.2014 pre žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 74,96 Eur s upozornením na omeškanie, avšak bez upozornenia na možnosť postúpenia pohľadávky. Písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu

jej klienta, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 90 dní. Podľa predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť 13.6.2017 a k tomuto dňu bola pohľadávka postupcu - Poštovej banky, a.s. v prípade rozvrhnutia povinnosti splatiť úver na 72 rovnomerných splátok (t.j. v splátkach po 11,11 Eura a každej 10-tej splátky po 11,12 Eura) splatná len v sume 455,55 Eur. Žalovaný však do tohto dňa na úhradu úveru zaplatil už 758,90 Eur a teda nebol v omeškaní so splatením čo len časti dlhu viac ako 90 dní pred tým, ako pôvodný veriteľ - Poštová banka a.s. so žalobcom uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok z 13.6.2017. Nadväzne na to súd zastáva názor, že v danom prípade sa nepreukázalo platné postúpenie predmetnej pohľadávky na postupníka t.j. žalobcu, ktorý nie je bankou, pretože nebola preukázaná podmienka, že by bol žalovaný v omeškaní s pohľadávkou, ktorá mala byť predmetom postúpenia.

50. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) žalovanej pohľadávky Poštovej banky, a.s., teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Nemôžu byť pochybnosti v tom, že obmedzenia banky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách treba považovať za imanentnú súčasť ústavného práva či už fyzickej alebo právnickej osoby na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov (čl. 19 ods. 3 Ústavy) v tomto prípade údajov o jeho majetkových pomeroch. Odovzdanie údajov o poskytnutom úvere a jeho podmienkach bankou tretej osobe bez splnenia podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách je tak treba považovať za neoprávnené zverejnenie údajov o osobe dlžníka včítane údajov o jeho majetkových pomeroch. Bez významu v tejto súvislosti nie je ani skutočnosť, že poskytovateľ úveru, v tomto prípade banka, je v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru, povinný zo zákona (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.) zisťovať schopnosti žiadateľa o úver, úver splácať a nesporne v rámci toho zisťovať aj jeho najmä rodinné a majetkové pomery, pričom tieto údaje tvoria obsah dokumentácie o záväzkovom vzťahu ktorú, ako to výslovne vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, je banka povinná pri postúpení pohľadávky, odovzdať postupníkovi. Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o tom, že podmienky postúpenia pohľadávky bankou tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, treba považovať za zákonom stanovené podmienky, ktoré musia byť naplnené pre možnosť banky svoju pohľadávku z úveru postúpiť na inú osobu. Bez ich splnenia je postup banky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda odporuje zákonu, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú by banka bez súhlasu dlžníka, napriek tomu s treťou osobou uzavrela, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 veta tretia Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Podporne súd poukazuje aj na závery Krajského súdu v Prešove vo veciach vedených pod sp. zn. 19Co/50/2017, sp. zn. 7Co/7/2017, sp. zn. 2Co/220/2016, či sp. zn. 20Co/124/2016.

51. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že aj v prípade platného postúpenia existujúcej pohľadávky z úveru na žalobcu (t.j. za predpokladu platného predčasného zosplatnenia úveru), tento by po úhrade žalovaného vykonanej 20.7.2017 v sume 40,- Eur nebol aktívne vecne legitimovaný pre priznanie žalovaného nároku, keďže touto úhradou došlo k splateniu všetkých žalovanému reálne poskytnutých finančných prostriedkov (800,- Eur). Súd tiež dospel k záveru, že vzhľadom na žalobcom predložené listinné dôkazy v konaní nebolo preukázané také porušenie postupu Poštovej banky a.s. pred poskytnutím úveru, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného splatiť poskytovaný úver a na základe tejto námietky tak dospieť k ďalšiemu dôvodu spôsobujúcemu bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a zánik oprávnenia veriteľa požadovať predčasné splatenie úveru v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

52. S ohľadom na všetky vyššie ustálené právne závery súd nepovažoval za potrebné osobitne sa vyporiadať s ostatnými stranami vznesenými námietkami, majúc za to, že uvedenou právnou argumentáciou poskytol dostatočné odpovede na všetky relevantné právne otázky rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku. Vychádzajúc z obsahu vyjadrenia žalovaného, ktorý vo svojom vyjadrení k žalobe navrhoval len v prípade, pokiaľ súd žalobu nezamietne, rozhodnúť o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vrátení ním poskytnutých preplátok, súd považoval uvedenú časť vyjadrenia žalovaného len za súčasť jeho predloženej právnej argumentácie proti uplatnenému nároku, keďže ani potom, ako si v konaní ustanovil právneho zástupcu, na tomto návrhu ďalej netrval, žiaden žalobný (petitórny) nárok z neho neformuloval a vo svojich písomných prejavoch ani takýto prípadný návrh nedoplnil o rozhodujúcu skutkovú a právnu argumentáciu, pričom v podaní z 2.12.2018 žiadal rozhodovať len o žalobcom uplatnenom nároku a v jeho neprítomnosti.

53. Keďže pred prejednaním veci došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby súhrnne v časti o zaplatenie sumy 225,- Eur s k tomu príslúchajúcim príslušenstvom, v dôsledku čoho bolo konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavené, súd v nezastavenej časti (t.j. o nároku späťvzatím žaloby nedotknutom) žalobu vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho posúdenia zamietol ako nedôvodnú.

54. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol v úspešný v celom rozsahu uplatneného nároku a späťvzatie časti žaloby z dôvodu dodatočných úhrad žalovaného nebolo vzhľadom na celkovú nedôvodnosť žaloby pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania relevantné, súd zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania v plnom rozsahu.

55. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.